

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **T. H. N.**
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2021, č. j. 8049/2021-900000-311,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný k odvolání žalobce částečně změnil (v záhlaví u adresy sídla žalobce) a ve zbytku potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen „celní úřad“) ze dne 1. 6.

2020, č. j. 4373-11/2020-630000-12. Celní úřad uvedeným rozhodnutím shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o hazardních hrách“), jehož se měl dopustit tím, že provozoval hazardní hru v provozovně s názvem „BAR U7“, na adrese Palackého 1234/7, 586 01 Jihlava (dále jen „provozovna“) nejméně dne 18. 10. 2018 prostřednictvím tří kusů technických zařízení typu Jewel, tří kusů technických zařízení typu Hollywood Popcorn a tří kusů technických zařízení typu Diamond Horse Logic v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Žalobci byla za tento přestupek uložena pokuta ve výši 450 000 Kč a povinnost zaplatit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč. Dále bylo zrušeno opatření o zadržení věci ze dne 18. 10. 2018, č. j. 87230-2/2018-630000-31 v rozsahu zadržené dokumentace. Současně celní úřad rozhodl o zabránění předmětných celkem devíti kusů technických zařízení včetně všech částí, součástí a finanční hotovosti ve výši 5 301 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhl krajskému soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.
3. Jádrem žalobní argumentace je námitka, že soutěže Jewel a HOLLYWOOD POPCORN (dále jen „HP“) nejsou hazardními hrami ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Podle žalobkyně celní úřad a žalovaný nesprávně posoudili principy těchto soutěží z hlediska vlivu náhody na výhru či prohru a případnou návratnosti vkladu. Žalobce zdůrazňuje, že soutěž Jewel je založena na otázkách a soutěž HP je založena na otázkách a dovednostních úkolech, průběh soutěže je tedy plně v dispozici soutěžícího, což vylučuje celními úřady tvrzenou náhodnost soutěží. Žalobce upozornil, že soutěžící je díky funkcionalitě tlačítka „Info“ předem obeznámen s přesnou výší odměny při správné odpovědi na položenou otázku či splnění úkolů. Podle žalobce je rovněž stěžejní, že hodnota otázky nebo úkolu je vždy minimálně o 10 % (tj. min. o 1 Kč, resp. o 20 % při nákupu otázky za 5 Kč) vyšší, než hodnota vkladu do soutěžního kola – např. za vklad 100 Kč může soutěžící pouze na základě svých znalostí a dovedností získat vždy minimálně 110 Kč, resp. 120 Kč u nákupu otázky za 5 Kč (vlivem faktu, že minimální navýšení sázky nesmí být menší než 1 Kč). Žalobce dále zdůrazňuje, že v soutěži Jewel má soutěžící v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, při jejímž správném zodpovězení může získat zpět 105 % původního vkladu. Pokud jde o tzv. bonusové otázky, tedy otázky s vyšší hodnotou, než je navýšení o 10 % oproti vkladu do soutěžního kola (resp. 20 % při nákupu otázky za 5 Kč), žalobkyně namítá, že tyto byly umístěny do soutěže pro zvýšení její atraktivity a pouze soutěžícím umožňují lépe zhodnotit jejich vklad a kompenzovat chybně zodpovězené otázky nebo nesplněné úkoly. Žalobce přitom tvrdí, že četnost tzv. bonusových otázek není projevem náhody nebo neznámé okolnosti, jak se chybně domnívají orgány celní správy. Žalobce vysvětluje, že v obou soutěžích jsou dva banky o různé obtížnosti, přičemž získání výhry odložené v těchto bankách závisí pouze na znalostech a dovednostech soutěžícího. V případě, že soutěžící odpoví správně na otázky nebo splní dovednostní úkoly (ať už přímo nebo až v následném režimu hry „v bankách“), vyhraje podle žalobce vždy více, než činil jeho původní vklad do soutěže (minimálně pak 105 % vkladu). Z toho důvodu má za to, že v soutěžích Jewel a HP nezávisí výsledek hry na náhodě či neznámé okolnosti, ale pouze a jen na znalosti a dovednosti soutěžícího. Žalobce dále namítá, že grafické pozadí válců a

symbolů nemá žádný vliv na výši výhry a je pouhým doplněním vizualizace soutěží, a proto se nejedná o válcové hry ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Žalobce rovněž podotýká, že u soutěží chybí přednastavený výherní podíl 75–100 %, jako je tomu dle § 51 odst. 1 zákona o hazardních hrách u běžných technických her. Konečně uvádí, soutěžící má možnost hru kdykoliv ukončit a nechat si vyplatit zbývající kredit.

4. Žalobce taktéž brojí proti nezákonnosti uložené pokuty, kterou považuje za zcela nepřiměřenou okolnostem dané věci a jejím majetkovým poměrům, které navíc orgány celní správy nedostatečně zohlednily. Žalobce upozorňuje, že orgány celní správy uložily pokutu ve výši 450 000 Kč za trvání přestupku o délce jednoho dne (dle této denní sazby by tedy za roční provozování technických zařízení činila pokuta více než 164 000 000 Kč, tedy více než činí maximální výše dle § 123 odst. 7 zákona o hazardních hrách), což samo o sobě má dokazovat nepřiměřenost pokuty. V tomto ohledu žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočky Olomouc, ze dne 18. 5. 2021, č. j. 64 Af 35/2019-107. Žalobce dále s odkazem na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu tvrdí, že uložená pokuta je pro něj likvidační a orgány celní správy při jejím ukládání neposoudily jeho majetkové poměry. Žalobkyně navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí celního úřadu, popřípadě snížil pokutu dle svého uvážení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve uvedl, že přestupkové řízení bylo zahájeno v souladu s § 78 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), kdy oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahovalo všechny nezbytné náležitosti. Žalovaný dále upozornil, že žalobce žádným způsobem nerozporovala, že soutěž DIAMOND HORSE LOGIC není hazardní hrou dle zákona o hazardních hrách a k tomu doplnil, že žalobce vnímal i zbývající technická zařízení (Jewel a HP) stejným způsobem a zpochybňování jejich podstaty působí proto nevěrohodně. Žalovaný upozorňuje, že obdobné námítky již žalobce uplatnil ve správním řízení, a proto odkazuje na jejich vypořádání v napadeném rozhodnutí. Žalovaný rekapituluje princip fungování předmětných soutěží Jewel a HP, přičemž setrvává na závěru, že tyto soutěže naplňují znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jelikož o výsledku hry rozhoduje výše a četnost tzv. bonusových otázek, která je z pohledu soutěžícího náhodná. Žalovaný zdůrazňuje, že prostřednictvím tlačítka „Info“ v soutěži Jewel se soutěžící nedozví četnost a výši bonusových otázek v následujících kolech, a proto nemá předmětné tlačítko žádný reálný význam pro posuzovaný případ. Irelevantní pro „náhodnost“ soutěží je taktéž „otázka poslední záchrany“ ve hře Jewel, protože tato fáze soutěže následuje až po první a nepominutelné fázi, která již znaky hazardu naplňuje. K uložené pokutě žalovaný uvedl, že její výši v odvolacím řízení přezkoumal a neshledal ji nezákonnou. Pokuta ve výši necelého procenta zákonného rozpětí je s ohledem na závažnost protiprávní činnosti dle žalovaného trestem velmi mírným. Žalovaný podotkl, že žalobce byl potrestán za trvající přestupek a výše uložené pokuty se tak nevztahuje pouze k jednomu dni (18. 10. 2018), jak tvrdí žalobce v žalobě. Žalovaný se současně vyjádřil k citovanému rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky Olomouc, č. j. 64 Af 35/2019-107, jehož závěry podle něj na posuzovanou věc nedopadají.

IV. Posouzení věci soudem

6. Krajský soud, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí celního úřadu, včetně řízení předcházející jejich vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
7. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že dne 3. 10. 2018 provedla hlídka celního úřadu „kontrolní nákup“ v provozovně žalobce, při níž zjistila, že se v provozovně nachází 12 technických zařízení typu HOLLYWOOD POPCORN (3 kusy), JEWEL (4 kusy) a DIAMOND HORSE LOGIC (2 kusy), a dva vypnuté (náčrtek provozovny uvádí 3 vypnuté přístroje). Průběh „kontrolního nákupu“ je zaznamenán v úředním záznamu ze dne 5. 10. 2018, č. j. 77870-3/2018-630000-61 (úřední záznam je chybně číslován). Z provedeného „kontrolního nákupu“ byl pořízen též audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu. Dále dne 18. 10. 2018 provedla hlídka celního úřadu úkony předcházející kontrole v provozovně žalobce, při níž si zajistila v civilním oděvu přístup do provozovny, neboť bylo celnímu orgánu známo, že vstup do provozovny je permanentně uzamčený a je obsluhou odemýkán na zazvonění. Průběh úkonů je zaznamenán v úředním záznamu ze dne 8. 11. 2018, č. j. 96154/2017-630000-61. Na tyto úkony pak hlídka celního úřadu ve stejný den navázala provedením kontroly, jejíž průběh je zaznamenán v kontrolním protokolu ze dne 7. 12. 2018, č. j. 87230-14/2018-630000-61. Během provádění kontroly předal žalobce hlídce nájemní smlouvu k technickým zařízením (číslo smlouvy 2018/BJAJ), zmocnění a výpis z živnostenského rejstříku. Po příjezdu tlumočníka (žalobce špatně rozuměl česky) byl žalobce poučen a vyzván k podání vysvětlení, což odmítl a odmítl též podepsat jakýkoliv dokument vystavený kontrolní skupinou. Kontrolní skupina zjistila, že v provozovně se nachází 9 technických zařízení (3 kusy technického zařízení Jewel, 3 kusy technického zařízení HP a 3 kusy technického zařízení DIAMOND HORSE LOGIC). Kontrolní skupina provedla na těchto technických zařízeních „kontrolní nákupy“ o nichž jsou provedeny videozáznamy, které jsou součástí správního spisu. Na základě provedených úkonů kontrolní skupina pojala důvodné podezření, že technická zařízení splňují definici hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a vedoucí kontrolní skupiny ústně vyhlásil opatření o zadržení těchto technických zařízení, klíčů k vyplácení výher a dokumentů předložených žalobkyní, jenž je zaznamenán v úředním záznamu o zadržení věci č. j. 87230-2/2018-630000-31 a vydání věci č. j. 87230/2018-630000-61.
8. Dne 12. 3. 2019 zahájil celní úřad řízení o přestupku zjištěném při kontrole dle § 78 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky oznámením o zahájení řízení o přestupku, č. j. 1513-8/2019-630000-12, v němž rekapituloval průběh kontrolních a monitorovacích úkonů a podklady k přestupku, na základě, kterých dospěl k důvodnému podezření, že žalobce provozoval hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení dle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách a tím naplnil skutkovou podstatu přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách.
9. Dne 1. 6. 2020 vydal celní úřad rozhodnutí, v jehož odůvodnění podrobně popsal průběh a fungování soutěží HP a Jewel a shrnul jejich charakteristiky. Podle celního úřadu je jediným účelem obou soutěží obejít zákonnou úpravu, že se u obou typů soutěží jedná o klasický herní automat. Celní úřad vysvětlil, že zatímco klasické herní automaty pracují s alternativou prohra/výhra, technické zařízení typu HP přichází s alternativou „běžná otázka“/„bonusová otázka“ a dvěma typy banků (tzv. bank dovedností = prohra, faktická nedobytnost drtivé většiny bodů uložených v tomto banku; a tzv. banku otázek = výhra,

k proměně bodů za výhru je třeba splnit pouze triviální úkol spočívající ve složení 4 dílků obrázku za 60 vteřin). Právě v generování „bonusových otázek“ celní úřad spatřoval neznámou okolnost, která rozhoduje o výsledku hry a již nemá hráč možnost žádným způsobem ovlivnit, a která podle celního úřadu ze soutěží HP a Jewel činí hazardní hru obdobnou „válcovým“ hrám, kdy lze předpokládat, že soutěžící bude tzv. bonusové otázky ignorovat a následně veškeré body uložené v důsledku ukládání jejich zvýšených hodnot do banku otázek přemění na kredit splněním jednoduchého obrázkového úkolu. Za zcela irelevantní přitom považoval celní úřad skutečnost, že hráč má vždy k dispozici náhled na bodovou hodnotu bezprostředně přicházející otázky, ať už ve formě tlačítka „Info“ v soutěži Jewel, či horní lišty v soutěži HP, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32. Podle celního úřadu je rovněž irelevantní, zda je hodnota otázkám přidělována na základě náhodného procesu nebo předem daného algoritmu, jelikož pro posouzení prvku náhody je rozhodující pouze průběh hry z pohledu jejího účastníka. Vzhledem k tomu se celní úřad odmítl podrobněji zabývat znaleckým posudkem Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline navrženým žalobcem ze dne 10. 4. 2019. Celní úřad dále uvedl, že technické zařízení typu Jewel sdílí mnohé společné znaky se zařízením typu HP, pouze přídatný software zastírající hazardní povahu této hry funguje poněkud odlišným způsobem. Obdobně jako v soutěži HP shledal celní úřad prvek neznámé okolnosti rozhodující o výsledku hry v generování tzv. bonusových otázek, jejichž ignorováním se bodová hodnota připsá do Banku, který lze v tzv. Bance otázek vybrat splněním jednoduchého obrázkového úkolu. Ve vztahu k existenci tzv. otázky poslední záchrany u soutěže Jewel celní úřad zdůraznil, že pro naplnění definice hazardní hry je podstatné, že daný typ herního zařízení umožňuje hrát alespoň v jediném svém modu hazardní hru. Přidáním tzv. otázky poslední záchrany měla být podle názoru celního úřadu pouze maskována skutečná podstata technického zařízení typu vědomostní kvíz, tzv. kvízomatu. Charakteristiku soutěže DIAMOND HORSE LOGIC žalovaný taktéž provedl stejně jako u předchozích soutěží, jelikož však v tomto případě žalobce jeho závěry nerozporoval, krajský soud nepokládal za důležité se k nim jakkoliv vyjadřovat.

10. Celní úřad na základě provedených testů zabavených technických zařízení dospěl k závěru, že soutěže Jewel, HP a DIAMOND HORSE LOGIC naplňují znaky hazardní hry dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Hazardní hry je pak provozovatel povinen provozovat v souladu s podmínkami stanovenými zákonem o hazardních hrách, a to zejména na základě vydaného základního povolení dle ustanovení § 86 zákona o hazardních hrách a na základě povolení k umístění herního prostoru dle ustanovení § 97 zákona o hazardních hrách. Celní úřad proto uzavřel, že žalobkyně byla prokazatelně provozovatelkou technických zařízení dle § 5 zákona o hazardních hrách, které však provozovala bez zmíněných povolení, čímž se dopustila přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Výši uložené pokuty odůvodnil celní úřad vzhledem k počtu zadržených technických zařízení, přičemž neshledal, že by takto uložená pokuta mohla mít pro žalobkyni likvidační charakter.
11. V první žalobní námitce týkající se zahájení přestupkového řízení v rozporu se zákonem žalobce s odkazem na Důvodovou zprávu k zákonu o odpovědnosti za přestupky namítl, že obsahem oznámení o zahájení řízení nebyl výrok – popis samotného přestupku ve smyslu § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Tuto námitku nicméně krajský soud nepovažuje za důvodnou.

12. Podle § 78 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahuje popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci.
13. Pokud žalobce poukazuje na nedodržení požadavků § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky, je třeba upozornit, že toto ustanovení se vztahuje k obsahu výrokové části rozhodnutí o přestupku. Požadavky zákona na oznámení o zahájení správního řízení jsou méně přísné než na obsah rozhodnutí o přestupku, jelikož v této fázi řízení má správní orgán pouze informace plynoucí z jeho postupu před samotným zahájením správního řízení a z případných vnějších podnětů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Krajský soud k žalobní námitce dále uvádí, že v oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 12. 3. 2019 celní úřad řádně popsal místo, čas, aktéry a způsob spáchání domnělého přestupku, kdy jasně uvedl, že tím, že se v provozovně žalobkyně dne 18. 10. 2018 nacházelo 9 funkčních technických zařízení, které dle názoru celního úřadu mohly naplňovat znaky hazardní hry, mohlo dojít ke spáchání přestupku dle § 7 zákona o hazardních hrách. Lze současně uvést, že oznámení o zahájení řízení o přestupku obsahovalo takový popis skutku, aby nemohl být zaměněn s jiným, z průběhu správního řízení zdokumentovaného ve správním spise pak vyplývá, že žalobce přesně věděl, ohledně jakého skutku se přestupkové řízení vede, jeho procesní práva na obhajobu tedy nebyla omezena (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 11. 2019, č. j. 57 A 92/2019-76).
14. Pokud se týče souboru žalobních námitek, že se v případě předmětných technických zařízení HP a Jewel nejednalo o hazardní hry, pak krajský soud odkazuje na bohatou judikaturu správních soudů, která uvedené námitky neshledala důvodnými a potvrdila tyto soutěže jako hazardní hry. Krajský soud zde odkazuje kupříkladu na rozsudky Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2021, č. j. 54 Af 45/2019-59, ze dne 12. 8. 2021, č. j. 51 Af 6/2020-45 a ze dne 26. 11. 2021, č. j. 55 Af 61/2020-144, rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 5. 2022, č. j. 25 Af 118/2020-60, Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 5. 2021, č. j. 52 Af 38/2020-138, Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 5. 2021, č. j. 65 Af 35/2019-107, dále na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde Nejvyšší správní soud zdůraznil, že pro posouzení přítomnosti prvku náhody u technických zařízení je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru, (v posuzovaném případě soutěží HP a Jewel tzv. bonusové otázky), a že celkový koncept tzv. otázky poslední záchrany (v soutěži Jewel), zejména vzhledem ke stanovenému časovému limitu, množství nabízených možností odpovědí a nemožnosti nápovědy, svědčí i bez ohledu na obtížnost pokládaných otázek o tom, že hráči budou správnou odpověď v zásadě tipovat, nikoli tedy vybírat na základě svých znalostí. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V posuzované věci neshledal krajský soud žádný důvod, aby se od nosných závěrů uvedených ve zmíněných rozsudcích odchýlil, tím spíše, že s ohledem na totožné právní zastoupení v uvedených věcech se objevuje shodné argumentační schéma i obsahově totožné námitky.
15. Současně krajský soud podotýká, že žalobce opakoval rovněž část své argumentace obsažené ve vyjádření ze dne 4. 7. 2019, č. j. 1513-16/2019-630000-12, a v odvolání proti

rozhodnutí celního úřadu, aniž by reagoval na jejich vypořádání správními orgány. Nelze přitom pominout, že žalobce namítá, že „pouze“ soutěže HP a Jewel nejsou hazardními hrami, avšak to stejné netvrdí u soutěže DIAMOND HORSE LOGIC. Zároveň žalobce do své argumentace nepromítl některé relevantní skutkové okolnosti, kdy například tvrdí, že „za 100 Kč vkladu tedy soutěžící může získat jen základě svých znalostí a dovedností vždy min. 110,- Kč, resp. 120,- Kč u nákupu otázky za 5,- Kč“, což však vylučuje upozornění umístěné v provozovně žalobce, které uvádí, že soutěžícím je vyplácena minimální částka 200 Kč. Krajský soud proto nepovažuje za nutné pouze jinými slovy přeformulovat již dvakrát vyjádřené závěry správních orgánů. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2020, č.j. 7 Azs 101/2020-42).

16. Krajský soud se neztotožňuje ani s žalobními námitkami ohledně nesprávného odůvodnění výše uložené pokuty, co do její přiměřenosti, resp. potenciálního likvidačního dopadu do majetkové sféry žalobce. Posouzení této otázky se dle krajského soudu rozpadá do dvou rovin, jež představuje: i) posouzení zákonnosti uložené pokuty a ii) posouzení otázky její přiměřenosti ve vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu.
17. Žalobce považuje úvahy žalovaného o výši uložené pokuty za nepřezkoumatelné, a to ze dvou důvodů. Zaprvé měl celní úřad uložit žalobci pokutu ve výši 450 000 Kč za jediný den provozování 9 hazardních her, přičemž žalobce odkázala na závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky Olomouc, ze dne 18. 5. 2021, č. j. 64 Af 35/2019-107 (žalobce měl na mysli patrně rozsudek č.j. 65 Af 35/2019-107). Krajský soud nejprve uvádí, že v rozhodnutí celního úřadu je uvedeno, že žalobce provozoval hazardní hru v provozovně „nejméně dne 18. 10. 2018“. Společně s Krajským soudem v Praze, který v rozsudku č. j. 54 Af 45/2019-59 rozhodoval v téměř totožné skutkové věci, pak lze konstatovat, že žalobce v průběhu správního ani soudního řízení netvrdil, že by předmětná technická zařízení provozoval skutečně až ode dne provedení kontroly (18. 10. 2018) či ode dne provedení monitorovacích úkonů (3. 10. 2018) celním úřadem. Je současně fakticky nemožné ze strany celních orgánů provádět kontroly v provozovně a přesně tak vymezit období, ve kterém se v ní technická zařízení nacházela. Je navíc krajně nepravděpodobné, že by žalobce začal páchat přestupek až v den provedení kontroly, neboť je ze skutkových okolností zřejmé, že transport a zprovoznění 9 technických zařízení v provozovně žalobce jsou časově a technicky náročné. Argumentace výší pokuty za celý kalendářní rok je proto absurdní, neboť pokuta byla vyměřena za trvající přestupek, jehož délka trvání však nemohla být celními orgány přesně určena. Krajský soud se v tomto ohledu neztotožnil se závěry uvedenými v citovaném rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka Olomouc č. j. 65 Af 35/2019-107, dle nichž by vymezení trvání protiprávního stavu slovy „minimálně“ nebo v projednávaném případě slovy „nejméně“ bylo krajně neurčitým, a že by měl být skutek v rozhodnutích vymezen tak, že se stal pouze v den provedení kontroly. Správní orgány podle krajského soudu správně vyhodnotily, že žalobce páchal přestupkové jednání po delší dobu a při vyměření sankce tedy nevybočily z mezí správního uvážení dle § 93 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Tento závěr vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 1. 2022, č. j. 4 As 288/2021–121).
18. Druhým důvodem nepřezkoumatelnosti výše pokuty měla být dle žalobce skutečnost, že celní úřad nezohlednil okolnosti daného případu a majetkové poměry žalobce, pokuta uložená celním orgánem byla tak nepřiměřeně vysoká. K tomu krajský soud uvádí, že žalobce v průběhu správního řízení neposkytl podklady o své finanční situaci, celní úřad tak neměl dostatek informací, aby si mohl učinit úsudek o dopadu uložené sankce do

majetkových poměrů žalobce. Celní úřad proto odůvodnil výši sankce úvahou, že žalobce jako podnikatel by měl být schopen hradit náklady spojené s podnikáním a současně by měla být schopná reagovat i na mimořádné výdaje spojené s podnikáním. Celní úřad přihlédl i ke skutečnostem, že žalobce provozoval dvě provozovny v centru Jihlavy a že jako provozovatel (sice nelegálních) hazardních her měl být schopen vyplácet výhry hráčům. Teprve v doplnění odvolání na výzvu žalovaného žalobce doplnil daňová přiznání k dani z příjmů za roky 2018, 2019, 2020, doklady o výdajích z podnikání v letech 2019 a 2020, daňovou evidenci za rok 2020, výpis z listu vlastnictví a výpis z překlenovacího úvěru ze stavebního spoření a další podklady.

19. Ve vztahu k této otázce zákonnosti uložené pokuty krajský soud považuje za nezbytné zdůraznit, že z judikatury správních soudů vyplývá, že *„ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. To by mohl soud učinit podle § 78 odst. 2 s. ř. s. jen na návrh žalobce, pokud by dospěl k závěru, že pokuta byla správním orgánem uložena ve zjevně nepřiměřené výši.“* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, či rozsudek ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 77/2012-46). Uložení pokuty v mezích zákonných podmínek je tedy součástí posouzení zákonnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), a proto jsou správní soudy oprávněny hodnotit námitky týkající se nepřiměřenosti výše uložené sankce pouze z hlediska zákonnosti. Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že *„při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační.“* [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.); oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>]. *„Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nabrzení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takřikajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu.“* (srov. citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 77/2012-46, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 12. 2018, č. j. 29 A 250/2016-77).
20. Vázán těmito východisky krajský soud konstatuje, že uložená pokuta ve výši 450 000 Kč z hlediska „prosté“ zákonnosti ob stojí. Správní orgány se totiž pohybovaly v rámci zákonného rozpětí stanoveného v § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, dle něhož *„právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako soutěžitel dopustí přestupku tím, že v*

rozporu s § 7 odst. 2 *provokuje hazardní hru*“, ve spojení s § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách, dle kterého „za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle písmene písm. a), b), c), d), e), f), n) nebo r).“ Přestože krajský soud odůvodnění výše uložené pokuty a posouzení její přiměřenosti ze strany celního úřadu považuje za velmi strohé, žalovaným provedené hodnocení a posouzení této otázky a její odůvodnění již krajský soud považuje za zcela přezkoumatelné, ucelené a koherentní. Krajský soud proto námitky žalobce zpochybňující tuto skutečnost rovněž nepovažuje za důvodné.

21. Poté, co krajský soud shledal uloženou pokutu za zákonnou, zabýval se otázkou, zda není zjevně nepřiměřená. Výše rekapitulovaná východiska judikatury správních soudů totiž nevylučují oprávnění soudu zabývat se otázkou přiměřenosti uložené sankce, a tedy přistoupit k vlastnímu hodnocení kritérií ovlivňujících výši pokuty v situaci, kdy je žalobcem uplatněn návrh na moderaci ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., což bylo v nyní projednávaném případě splněno. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, přístup soudu se za dané situace do značné míry mění, neboť „*při moderaci trestu soud postupuje obdobně jako správní orgán: je nadán vlastním uvážením, a může tak zasáhnout do výše trestu, jako by jej sám uděloval. Tím, že trest sníží nebo od něj upustí, nezpochybňuje soud závěr správního orgánu o tom, že žalobce porušil zákon a dopustil se správního deliktu, nýbrž vykonává svou zvláštní zákonnou pravomoc snížit sankci uloženou ve správním řízení nebo od ní plně upustit. Pokud soud k moderaci trestu za správní delikt přistoupí, je povinen též odůvodnit, v čem spatřuje zjevnou nepřiměřenost trestu a na základě jakých kritérií dospěl k jím stanovené výši trestu; pouhé konstatování zjevné nepřiměřenosti trestu bez náležitého odůvodnění zakládá nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí pro nedostatek důvodů.*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2005, č. j. 1 As 30/2004-82). Krajský soud nicméně považuje za nezbytné současně zdůraznit, že smyslem a účelem moderace není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zobecnitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 22/2012-23, či citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 A 250/2016-77).
22. Krajský soud nejprve poznamenává, že žalobci byla ve správním řízení uložena pokuta, která dosahuje téměř 1 % maximální zákonné výše, konkrétně jde o pokutu uloženou ve výši 0,9 % horní hranice sazby. Obecně přitom platí, že čím nižší je pokuta, tím menší je pravděpodobnost, že soud shledá důvody pro její moderaci, neboť z principu bude obtížné dovodit její zjevnou nepřiměřenost, což potvrzuje též judikatura (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000- 62, podle něhož „*za „zjevně nepřiměřenou“ nejspíše nebude možno považovat pokutu uloženou ve 4 % zákonného rozpětí*“). Z citovaného nelze bez dalšího dovozovat, že by pokuta oscilující kolem 4 % zákonného rozpětí, anebo nižší nikdy nemohla být pokutou zjevně nepřiměřenou; to platí tím spíše, je-li zákonné rozpětí značně široké, jako je tomu v případě žalobce, a i pokuta uložená ve výši 0,9 % horní hranice sazby se v absolutní částce pohybuje v řádu statisíců Kč.
23. Žalobce spatřuje nepřiměřenost sankce ve vztahu k jeho majetkovým a příjmovým poměrům. Pro definici likvidační pokuty lze vyjít z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133: „*Likvidační pokutou*

přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“

24. Žalobce uvádí, že v současnosti má čisté roční příjmy z podnikání ve výši 150 000 Kč a znovu odkázal na podklady přiložené v doplnění odvolání. Žádné nové důkazy, které by krajskému soudu blíže osvětlily jeho majetkovou situaci žalobce nepředložil, kdy se soustředil na rozporování závěrů žalovaného s tím, že v úvahu pro snížení nepřiměřenosti pokuty nepřichází ani rozložení placení pokuty na 72 splátek o výši více než 6000 Kč měsíčně.
25. Krajský soud souhlasí se způsobem vypořádání předložených podkladů ze strany žalovaného a plně na ně odkazuje, přičemž nemůže souhlasit s žalobcovým tvrzením, že prokázal, že výše pokuty je pro něj likvidační. Krajský soud se zároveň zcela ztotožňuje s hodnocením žalovaného, pokud jde o společenskou škodlivost žalobcova jednání. Žalobce provozoval „hernu“ o 9 technických zařízení, do které navíc vpouštěl hráče pouze na zazvonění. Je tedy jasné, že si plně uvědomoval protiprávnost svého chování, neboť provozoval hazardní hry bez zákonem požadovaných povolení. I když mají správní orgány při ukládání pokuty povinnost zohlednit majetkové poměry pachatele, neznamená to, že by měly rezignovat na ukládání trestu ve výši výši, aby správní trest naplňoval svou preventivní i sankční funkci. Správní trest proto musí být i zásahem do majetkové funkce pachatele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2021, č. j. 2 Ads 224/2020-79).
26. Krajský soud proto uzavírá, že uložená pokuta není likvidační, tedy zjevně nepřiměřená, a proto nevyhověl návrhu na její snížení postupem dle § 78 odst. 2 s. ř. s.

V. Závěr a náklady řízení

27. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Nadto žalovaný náhradu nákladů řízení ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. září 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu